

สร้างบ้านธรรมประสิทธิ์

เมื่อหลวงพ่อดัมมชโยเข้าเป็นนิสิตปีที่ ๑ ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ตอนบ่ายหรือตอนเย็นท่านปลีกเวลามานั่งสมาธิกับคุณยายเกือบทุกวัน เพื่อนฝูงก็ตามมาหลายคน คุณยายเล่าว่า

“หลวงพ่อดัมมะ หลวงพ่อทัดตะเขว่า บ้านเก่าของยายแคบไป จะพังแล้วด้วย เขาชวนสร้างบ้านใหม่ สองคนเขาก็เป็นผู้นำรวบรวมเงินจากคณะศิษย์มาช่วยยาย รวมเงินได้ ๕ หมื่น ก็สร้างบ้านธรรมประสิทธิ์ เป็นบ้านไม้ ๒ ชั้น มีครัว มีห้องน้ำในตัว กระดานแผ่นใหญ่ ๆ ยายเช็ดถูเสียมันเรียบเชียว สวย อยู่ในบริเวณวัดปากน้ำฯ

ตอนย้ายมานี่ ยายจะรื้อเอามาด้วย หลวงพ่ออัมมะเข
บอก ถวายวัดไปเถอะยาย ยายก็เลยถวายหมด หลวงพ่ออัมมะเข
ใจบุญ

คุณยายใช้สถานที่บ้านธรรมประสิทธิ์ฝึกลูกศิษย์ ทั้งวิชา
ธรรมกาย และระเบียบวินัย รวมทั้งการตั้งเป้าหมายชีวิตอย่างเข้มงวด
กวดขัน ลูกศิษย์คุณยายส่วนใหญ่เป็นคนหนุ่มคนสาว

"คนเขาวាយว่า ยายจันทร์มีแต่ลูกศิษย์หนุ่ม ๆ สาว ๆ
ยายก็รู้ แต่ยายเฉยเสีย ยายไม่ชอบทะเลาะกับใคร ยายเจอหลวงพ่
วัดปากน้ำเมื่อยายอายุ ๒๙ หลวงพ่อยังว่ามึงมาช้าไป ตอนหลังถึง
ได้รู้ว่า อ้อ มันช้าไปจริง ๆ ทำอะไรไม่ได้เท่าไรก็แก่ แล้วยังไม่รู้
หนังสืออีก

ทุกวันนี้ยายถึงอธิษฐานจังเลย เกิดชาติหน้าขอให้ข้าพเจ้า
รู้หนังสือ ให้เข้าวัดตั้งแต่เด็ก ๆ ให้มีสมบัติทำบุญทำทานเยอะ ๆ ขอยุ่
สบาย ๆ อย่าให้ต้องไปแต่งงาน ขออาศัยท้องเขาเกิดเท่านั้นพอ

**คนเรานั้นก็ต้องเข้าวัดทั้งนั้น จะरोไปเข้าเมื่อไหร่ จะเข้าเอง
หรือให้เขาหามเข้าละ"**

คุณยายพูดทิ้งท้ายเป็นปริศนา แล้วท่านก็หัวเราะขบใจ